

SMĚRNICE REKTORA
č. 133 /2009
Ochrana duševního vlastnictví na OU

ČÁST I.
Úvodní ustanovení

Článek 1
Úvod

V rámci projektů financovaných z prostředků Evropské unie byla za spolupráce s Vysokou školou báňskou – Technickou univerzitou vytvořena tato směrnice o ochraně duševního vlastnictví.

K základnímu poslání vysoké školy jako vrcholného článku vzdělávací soustavy patří účast ve vědecké, výzkumné, vývojové a další tvůrčí činnosti.

Výsledky takovéto činnosti je třeba efektivně chránit. Jmenovitě se jedná o uplatňování patentového práva, zlepšovatelského práva, vzorového práva, práva topografií polovodičových výrobků, známkového práva a práva autorského.

Duševním vlastnictvím, které upravuje tato směrnice, se rozumí všechna technická řešení a všechny výzkumné poznatky, které vznikly při výzkumné činnosti a nebo byly získány, shromážděny, objeveny nebo vytvořeny zaměstnanci OU, ke splnění úkolů vyplývajících z jejich pracovněprávního vztahu k OU (včetně zaměstnanců zaměstnaných na smlouvy o pracovní činnosti nebo na smlouvy o provedení práce).

Touto směrnicí upravená oblast vztahů v rámci ochrany duševního vlastnictví se řídí platným právním řádem České republiky, mezinárodními smlouvami, k jejichž ratifikaci dal souhlas Parlament ČR a jimiž je Česká republika vázána, a dále pak příslušnou úpravou na zákonné a podzákonné úrovni.

Bližší informace jsou uvedeny v části IV. Informace o právní úpravě.

Článek 2
Výklad základních pojmů

Úřad – Úřad průmyslového vlastnictví, se sídlem v Praze

a) Pojmy patentového práva:

Vynálezem se rozumí technické řešení, které je nové, je výsledkem vynálezecké činnosti a je průmyslově využitelné.

Patentovatelnými vynálezy jsou: stroje, přístroje, zařízení, zapojení, výrobky, chemické sloučeniny a směsi, postupy a metody.

Za vynálezy se nepovažují zejména: objevy, vědecké teorie, matematické metody, estetické výtvary, plány, pravidla a způsoby vykonávání duševní činnosti, hraní her, vykonávání obchodní činnosti, počítačové programy a podávání informací.

Vynález je **nový**, není-li součástí stavu techniky.

Stavem techniky je vše, k čemu byl přede dnem, od něhož přísluší přihlašovatel vynálezu, užitého vzoru právo přednosti, umožněn přístup veřejnosti písemně, ústně, využíváním nebo jiným způsobem.

Průmyslová využitelnost znamená možnost vyrábět nebo jinak využívat předmět vynálezu v průmyslu, zemědělství nebo jiných oblastech hospodářství.

Právo přednosti vzniká přihlašovatel podáním přihlášky vynálezu.

Podnikovým vynálezem se rozumí vynález, který byl původcem vytvořen ke splnění úkolu z pracovního poměru k OU. Původce je povinen do 30 dnů ode dne vytvoření vynálezu vyrozumět OU. Právo na patent tak přechází na OU.

Patentem se rozumí ochranný dokument, kterým stát poskytuje za úplatu přihlašovatel ochranu vynálezu na omezenou dobu a na teritoriu státu. Majitel patentu má výlučné právo chráněný vynález využívat, poskytovat souhlas k využívání jiným osobám (což se děje licenční smlouvou) a má i právo převést patent na jinou osobu. Patent platí 20 let od podání přihlášky vynálezu. Účinky patentu nastávají ode dne oznámení o udělení patentu ve Věstníku Úřadu.

b) Pojmy zlepšovatelského práva:

Zlepšovacím návrhem se rozumí technické, výrobní nebo provozní zdokonalení, jakož i řešení problémů bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a životního prostředí, s nímž má zlepšovatel právo nakládat.

Zlepšovatel je povinen nabídnout zlepšovací návrh OU do 30 dnů ode dne jeho vytvoření, jestliže se zlepšovací návrh týká oboru práce nebo činnosti OU.

Zlepšovatel má charakter nehmotného vlastnictví, které je obdobné know-how a tudíž nepoživá zvláštní ochrany.

c) Pojmy vzorového práva užitého:

Technickým řešením se rozumí řešení, které je nové (tzn. podobně jako u vynálezu není součástí stavu techniky), přesahuje rámec pouhé odborné dovednosti a je průmyslově využitelné.

Za technické řešení se nepovažují objevy, vědecké teorie a matematické metody, pouhé vnější úpravy výrobků (sledující estetické účely), plány, pravidla a způsoby vykonávání duševní činnosti, počítačové programy a pouhé uvedení informace.

Podnikovým technickým řešením se rozumí technické řešení, které bylo původcem vytvořeno ke splnění úkolu z pracovního poměru k OU. Původce je povinen do 30 dnů ode dne vytvoření technického řešení vyrozumět OU. Právo na užité vzor tak přechází na OU.

Užitným vzorem se rozumí ochranný dokument, kterým stát poskytuje za úplatu přihlašovatel ochranu technického řešení na omezenou dobu a na teritoriu státu.

Majitel zapsaného užitého vzoru, stejně tak jako u vynálezu, je oprávněn poskytnout souhlas k využívání předmětu užitého vzoru (licence) jiným osobám nebo na ně užité vzor převést.

Zapsaný užité vzor platí 4 roky ode dne podání přihlášky. Dobu platnosti zápisu prodlouží Úřad na žádost majitele až dvakrát, pokaždé o tři roky. Maximální doba platnosti je tedy 10 let.

d) Pojmy vzorového práva průmyslového:

Výrobek je průmyslově nebo řemeslně vyrobený předmět, včetně součástí určených k sestavení do jednoho složeného výrobku, obal, úprava, grafický symbol a typografický znak s výjimkou počítačových programů.

Průmyslovým vzorem se rozumí ochranný dokument, kterým stát poskytuje za úplatu přihlašovatel ochranu vnější úpravy výrobku na omezenou dobu a na teritoriu státu. Úprava

vzhledu výrobku nebo jeho části spočívá zejména ve znacích linií, obrysů, barev, tvaru, struktury nebo materiálu výrobku samotného, nebo jeho zdobení.

Průmyslový vzor je způsobilý ochrany, je-li nový a má-li individuální povahu.

Vlastník zapsaného průmyslového vzoru má výlučné právo jej užívat, bránit třetím osobám užívat jej bez jeho souhlasu, poskytnout souhlas s užíváním průmyslového vzoru jiným osobám nebo na ně právo na průmyslový vzor převést.

Ochrana zapsaného průmyslového vzoru trvá 5 let ode dne podání přihlášky. Vlastník může tuto dobu opakovaně obnovit, a to vždy o pět let, až na celkovou dobu 25 let.

Novost průmyslového vzoru

Průmyslový vzor se považuje za nový, nebyl-li přede dnem podání přihlášky nebo přede dnem vzniku práva přednosti zpřístupněn veřejnosti shodný průmyslový vzor. Průmyslové vzory se považují za shodné, jestliže se jejich znaky liší pouze nepodstatně.

Individuální povahu vykazuje průmyslový vzor, jestliže celkový dojem, který vyvolává u informovaného uživatele, se liší od celkového dojmu, který u takového uživatele vyvolává průmyslový vzor, který byl zpřístupněn veřejnosti přede dnem podání přihlášky nebo přede dnem vzniku práva přednosti.

Zaměstnaneckým průmyslovým vzorem se rozumí průmyslový vzor, který byl původcem vytvořen ke splnění úkolu vyplývajícího z pracovního poměru k OU. Původce je povinen do 30 dnů ode dne vytvoření průmyslového vzoru vyrozumět OU. Právo na průmyslový vzor tak přechází na OU.

e) Pojmy práva topografií polovodičových výrobků:

Topografie polovodičových výrobků v polovodičovém průmyslu je pro vyrobení integrovaného obvodu s požadovanou funkcí základním řešením rozmístění obvodových prvků v objemu integrovaného obvodu a jejich propojení.

Ochrana topografie polovodičového výrobku vzniká ke dni prvního nikoli skrytého obchodního využití topografie, jestliže tato topografie byla předmětem řádné přihlášky podané u Úřadu ve lhůtě dvou let od tohoto využití nebo ke dni podání řádné přihlášky, jestliže topografie nebyla dříve obchodně využita, popřípadě byla-li využita pouze skrytě. Doba trvání ochrany skončí uplynutím 10 let od konce kalendářního roku, v němž tato ochrana vznikla.

Topografií se rozumí série jakkoli zafixovaných nebo zakódovaných vzájemně souvisejících zobrazení, znázorňující trojrozměrné trvalé uspořádání vrstev, z nichž se polovodičový výrobek skládá, přičemž každé zobrazení znázorňuje vzor jedné vrstvy polovodičového výrobku nebo jeho části, popřípadě povrchu polovodičového výrobku v jednotlivých stupních výroby nebo jeho částí.

Polovodičovým výrobkem se rozumí konečná nebo mezitímní forma mikroelektronického výrobku, který je určen k plnění elektronické funkce a který se skládá ze základního tělesa obsahujícího vrstvu polovodičového materiálu a opatřeného alespoň jednou vrstvou vodivého, izolačního nebo polovodičového materiálu v předem daném uspořádání.

Jestliže byla topografie vytvořena ke splnění úkolu z pracovního poměru nebo obdobného vztahu, **přísluší právo na ochranu OU**. Původce je povinen do 30 dnů ode dne vytvoření topografie vyrozumět OU.

f) Pojmy známkového práva:

Ochrannou známkou může být jakékoliv označení schopné grafického znázornění, zejména slova, včetně osobních jmen, barvy, kresby, písmena, číslice, tvar výrobku nebo jeho obal, pokud

je toto označení způsobilé odlišit výrobky nebo služby jedné osoby od výrobků nebo služeb jiné osoby.

Jako ochrannou známku nelze uplatnit obecné pojmy a názvy, klamavé nebo nepravdivé pojmy, mezinárodní značky, jednoduché obecné znaky, státní znaky, erby a to, co je v rozporu s morálkou.

Ochranná doba zapsané ochranné známky je 10 let od data podání přihlášky u Úřadu. Ochrannou dobu je možné na žádost majitele obnovit vždy na dalších 10 let.

g) Ostatní pojmy průmyslového práva:

Původcem předmětu průmyslového vlastnictví je ten, kdo jej vytvořil vlastní tvůrčí činností. Spolupůvodci mají právo k předmětu průmyslového vlastnictví v rozsahu, v jakém se podíleli na jeho vytvoření.

Licenční smlouvou rozumíme dvoustranný právní úkon, kterým dle § 508 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, poskytovatel opravňuje nabyvatele ve sjednaném rozsahu a na sjednaném území k výkonu práv z průmyslového vlastnictví a nabyvatel se zavazuje k poskytování sjednané úplaty nebo jiné majetkové hodnoty. Licenční smlouva nabývá účinnosti vůči třetím osobám zápisem do příslušného státního rejstříku.

Pracovní poměr označuje pracovní poměr, resp. pracovně právní vztah založený pracovní smlouvou, dohodou o provedení práce, dohodou o pracovní činnosti, smlouvou o dílo, smlouvou o výzkumu a vývoji apod.

h) Pojmy autorského práva:

Dílem se rozumí dílo literární a jiné dílo umělecké a dílo vědecké, které je jedinečným výsledkem tvůrčí činnosti autora a je vyjádřeno v jakékoli objektivně vnímatelné podobě včetně podoby elektronické, trvale nebo dočasně, bez ohledu na jeho rozsah, účel nebo význam.

Počítačový program se za dílo považuje, je-li původní v tom smyslu, že je autorovým vlastním duševním výtvořem. Za dílo souborné se považuje databáze, která je způsobem výběru nebo uspořádáním obsahu autorovým vlastním duševním výtvořem.

Zaměstnanecké dílo je dílo, které autor vytvořil ke splnění svých povinností vyplývajících z pracovněprávního vztahu k OU. Není-li sjednáno jinak, OU vykonává svým jménem a na svůj účet autora majetková práva k dílu.

Školní dílo je dílo vytvořené studentem ke splnění studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu k OU. OU je oprávněna dílo užít nevýdělečně ke své vlastní vnitřní potřebě. OU má právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla. Pokud autor za podmínek stanovených zákonem dosáhne užitím díla či poskytnutím licence výdělek, může OU požadovat, aby autor přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla škola vynaložila.

Autorem je fyzická osoba, která dílo vytvořila.

Licenční smlouvou autor, popř. OU, poskytuje nabyvateli oprávnění k výkonu práva dílo užít (licenci) k jednotlivým způsobům nebo ke všem způsobům užití, v rozsahu omezeném nebo neomezeném, a nabyvatel se zavazuje poskytnout autorovi, popř. OU, odměnu, není-li sjednáno jinak.

ČÁST II. Uplatnění průmyslových práv

A. Tvůrčí práva průmyslového vlastnictví:

- patentové právo,
- zlepšovatelské právo,
- vzorové právo,
- právo topografií polovodičových výrobků.

Článek 1 **Oznamovací povinnost**

1. Vytvoří-li zaměstnanec OU (dále jen „původce“) při plnění úkolů vyplývajících z pracovního poměru k OU vynález, zlepšovací návrh, technické řešení, průmyslový vzor nebo topografii polovodičového výrobku (dále jen „předměty průmyslového vlastnictví“) přechází právo na tyto předměty průmyslového vlastnictví na OU, není-li smlouvou mezi původcem a OU nebo zákonem stanoveno jinak. Původce je povinen neprodleně, tj. nejpozději do 30 dnů ode dne vytvoření některého z uvedených předmětů průmyslového vlastnictví vyrozumět OU o této skutečnosti, aby tak splnil svou zákonem danou oznamovací povinnost.

2. Původce splní svou oznamovací povinnost tím, že předá prorektorovi pro rozvoj a informatizaci (dále jen „PRI“) osobně řádně vyplněné Oznámení o vytvoření předmětu průmyslového vlastnictví (dále jen „oznámení“), viz. příloha č. 1. Oznámení bude zpracováno ve dvou vyhotoveních: jedno v písemné podobě a druhé v elektronické podobě (postup v souladu s částí III., odst. 9.1).

3. PRI předá oznámení vedoucímu oddělení pro podporu projektů Rektorátu OU (dále jen „pověřený pracovník OPP“) a pověří ho jeho zpracováním.

4. Pověřený pracovník OPP přidělí oznámení evidenční číslo, vystaví původci Potvrzení o převzetí oznámení o vytvoření předmětu průmyslového vlastnictví (dále jen „potvrzení“) a neprodleně oznámení zaeviduje do Deníku předmětů průmyslového vlastnictví (dále jen „deník“).

5. Práva a povinnosti k předmětu průmyslového vlastnictví přechází z původce na OU ze zákona, není-li smlouvou stanoveno jinak. Právo na původcovství tím není dotčeno.

6. OU prostřednictvím PRI vyrozumí původce ve lhůtě tří měsíců od doručení oznámení, zda vůči němu uplatňuje právo na předmět průmyslového vlastnictví (toto ustanovení neplatí pro zlepšovací návrh). Neuplatní-li OU ve stanovené lhůtě vůči původci právo na předmět průmyslového vlastnictví, přechází toto právo ze zákona zpět na původce.

7. V případě zlepšovacího návrhu má zlepšovatel právo se zlepšovacím návrhem nakládat bez omezení, jestliže s ním OU prostřednictvím PRI ve lhůtě dvou měsíců od nabídky zlepšovacího návrhu neuzavře smlouvu o přijetí nabídky zlepšovacího návrhu a odměně za něj.

8. Zmešká-li OU lhůty uvedené v odstavci 6 a 7, je možné tento stav napravit uzavřením smlouvy, pokud s tím bude původce souhlasit.

Článek 2

Řízení o vytvořeném předmětu průmyslového vlastnictví

1. Pověřený pracovník OPP provede na základě oznámení předběžný průzkum novosti předmětu průmyslového vlastnictví v elektronických databázích úřadů průmyslového vlastnictví ČR, EU a USA, resp. v elektronických databázích časopisů tématicky zaměřených na předmět průmyslového vlastnictví, popřípadě v jiné obdobné databázi.
2. Pověřený pracovník OPP informuje PRI o výsledku svého průzkumu, ve lhůtě 6 týdnů ode dne obdržení oznámení.
3. V případě, kdy předmět průmyslového vlastnictví, nesplňuje podmínku priority a novosti, oznámí PRI tuto skutečnost původci a předá mu veškerou dokumentaci k předmětu průmyslového vlastnictví v rozsahu oznámení a jeho příloh. O této skutečnosti se provede záznam do deníku. Právo na předmět průmyslového vlastnictví tak přechází zpět na původce.
4. V případě, kdy předmět průmyslového vlastnictví splňuje podmínku priority a novosti, rozhodne o uplatnění práva OU na tento předmět Hodnotící komise průmyslového vlastnictví jmenována rektorem (dále jen „komise“). Komise má následující složení:
 - a) 3 stálí členové: prorektor pro rozvoj a informatizaci, prorektor pro řízení vědy a vnějších vztahů, pověřený pracovník OPP,
 - b) 2 odborní poradci: osoby zabývající se technickou oblastí předmětu průmyslového vlastnictví (interní nebo externí).Všichni členové komise musí podepsat Prohlášení o mlčenlivosti.
5. Komisi svolává PRI na základě podkladů zpracovaných pověřeným pracovníkem OPP (tzn. oznámení, výsledky průzkumu a návrh složení komise).
6. Členové komise obdrží, proti podpisu, 3 týdny před termínem konání zasedání komise všechny podklady k hodnocenému předmětu průmyslového vlastnictví.
7. Komise posoudí technické a ekonomické aspekty a průmyslovou využitelnost předmětu průmyslového vlastnictví. Výsledkem provedeného posouzení bude zápis obsahující technicko-ekonomický rozbor, ve kterém se zhodnotí technický a hospodářský přínos z možného využití předloženého předmětu průmyslového vlastnictví a rozhodnutí, zda OU uplatní právo na předmět průmyslového vlastnictví.
8. V případě, kdy komise zamítne uplatnění práva na předmět průmyslového vlastnictví, oznámí PRI tuto skutečnost původci a předá mu veškerou dokumentaci k předmětu průmyslového vlastnictví v rozsahu oznámení a jeho příloh společně se závěrečným hodnocením komise a odůvodněním rozhodnutí. O této skutečnosti se provede záznam do deníku. Právo na předmět průmyslového vlastnictví tak přechází zpět na původce.
9. V případě, kdy komise rozhodne o uplatnění práva na předmět průmyslového vlastnictví oznámí PRI tuto skutečnost původci. Pověřený pracovník následně připraví Smlouvu o uplatnění práva k předmětu průmyslového vlastnictví (dále jen „smlouva“) mezi původcem a OU. Smlouvu za OU podepisuje statutární zástupce OU (rektor).
10. OU i původce jsou v období od převzetí oznámení do doby podání přihlášky, resp. jiného podnětu k zahájení řízení o registraci předmětu průmyslového vlastnictví příslušným úřadem, vázáni povinností mlčenlivosti o skutečnostech, které tvoří obsah oznámení, resp. přihlášky, popř. jiného obdobného podnětu.
11. OU podle svého uvážení zajišťuje národní, případně mezinárodní přihlášky předmětů průmyslového vlastnictví v souladu se zákonem.
12. Původce je povinen účinně spolupracovat s OU při vypracování popisu předmětu průmyslového vlastnictví a je také povinen poskytnout všechny potřebné podklady.

13. Při posuzování nabídek předmětů průmyslového vlastnictví ze strany spolupůvodců, kteří nejsou zaměstnanci OU, se postupuje přiměřeně dle ustanovení tohoto článku.

Článek 3

Deník předmětů průmyslového vlastnictví

1. OPP vede Deník předmětů průmyslového vlastnictví. Do deníku se pod evidenčními čísly zapisují: názvy předmětů průmyslového vlastnictví, původci, data převzetí oznámení, výsledky posouzení jejich novosti, výsledky jejich technicko-ekonomického rozboru provedeného komisí, způsob právní ochrany – její geografický rozsah a doba jejího trvání, udělení licenční smlouvy, popř. převod vlastnických práv. Rovněž se evidují náklady a výnosy spojené s ochranou předmětů průmyslového vlastnictví a jejich komerčním využitím.

Článek 4

Využívání předmětů průmyslového vlastnictví

1. Uplatněním práva na předmět průmyslového vlastnictví vzniká OU výlučné právo využívat uvedený předmět průmyslového vlastnictví.
2. Využíváním předmětu průmyslového vlastnictví se rozumí jeho skutečné provedení, provozování nebo poskytnutí práv k jeho využívání jinému subjektu formou licenční smlouvy.
3. Původce je povinen poskytovat po celou dobu využívání předmětu průmyslového vlastnictví jím vytvořeného v rámci plnění pracovních úkolů plynoucích z pracovněprávního vztahu s OU veškerou potřebnou součinností tak, aby tento předmět bylo možno řádně a efektivně využívat.
4. Práva a povinnosti vyplývající z ustanovení této směrnice a zákona zůstávají po skončení pracovního poměru původce s OU nedotčena.
5. Ustanovení tohoto článku platí přiměřeně i v případě, že dochází k převodu práva na využívání předmětu průmyslového vlastnictví z OU na třetí osobu.

Článek 5

Odměňování za vytvoření předmětů průmyslového vlastnictví

1. Původce, který vytvořil v rámci plnění pracovních úkolů jemu plynoucích ze zaměstnaneckého poměru s OU předmět průmyslového vlastnictví, na nějž OU uplatnila právo, má vůči OU právo na odměnu.
2. Výše této jednorázové odměny se stanoví na 3 000,- Kč (slovy: třitisíce Kč) za každý předmět průmyslového vlastnictví.
Původce má dále právo na dodatečné vypořádání dle přínosu dosaženého využíváním nebo jiným uplatněním předmětu průmyslového vlastnictví.

Zisk, tedy výnosy získané využíváním předmětu průmyslového vlastnictví (např. licence) snižené o:

- náklady nutné k vytvoření tohoto předmětu - stanovené ve výši režijních nákladů, vypočtených procentuálně z celkových vyplacených hrubých mezd všech původců,

podílejících se na vytvoření tohoto předmětu, za období nutné pro vytvoření tohoto předmětu,

- náklady spojené s průmyslově-právní ochranou předmětu,
- náklady spojené s komercionalizací předmětu,

bude rozdělen mezi OU a původce způsobem uvedeným v tabulce.

Odměna původce zahrnuje všechny zákonné odvody ze strany zaměstnance i zaměstnavatele.

Zisk z využívání práv průmyslového vlastnictví za kalendářní rok	OU	Původce
do 500 tis. Kč	25%	75%
500 tis. – 2 mil. Kč	45%	55%
nad 2 mil. Kč	65%	35%

3. OU zajistí každoroční vyúčtování a vyplacení podílů ze zisku (viz odstavec 2). Tyto podíly budou vyúčtovány za uplynulý rok vždy k 3. 1. roku následujícího. Původci bude vyplacen podíl pouze ze skutečně uhrazených tržeb v uplynulém roce.

Prostředky, které univerzita získá využíváním předmětů průmyslového vlastnictví, budou využity na pokrytí budoucích nákladů spojených s průmyslově-právní ochranou a případné přebytky budou využity dle rozhodnutí rektora.

4. Pokud bude zajišťovat komercionalizaci předmětu průmyslového vlastnictví smluvně vázaný subjekt, bude se řídit finanční vypořádání touto smlouvou.

V případě smlouvy se společností České inovace pro globální trhy, přísluší této společnosti provize ve výši 40% z uhrazených tržeb zaplacených OU z činností společnosti, týkajících se duševního vlastnictví, transferů, přepisů a prodeje duševního vlastnictví třetím stranám.

B. Netvůrčí práva průmyslového vlastnictví:

- známkové právo

Článek 1 Ochranné známky

1. Na území České republiky se používají ochrany známky, které jsou:

- a) zapsány v rejstříku ochranných známek vedeném Úřadem průmyslového vlastnictví (národní ochranné známky),
- b) zapsány s účinky pro ČR v rejstříku vedeném Mezinárodním úřadem duševního vlastnictví (mezinárodní ochranné známky),
- c) zapsány rejstříkem vedeném Úřadem pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky Společenství),
- d) na území ČR všeobecně známé (Pařížská úmluva),

Přihlásit lze ochrannou známku národní, mezinárodní nebo ochrannou známku Společenství.

2. Vlastník ochranné známky má výlučné právo užívat ochrannou známku ve spojení s výrobky nebo službami, pro něž je chráněna. V případě neoprávněného zásahu do práv z ochranné známky má vlastník právo na soudní ochranu. Vlastník ochranné známky je oprávněn používat spolu s ochrannou známkou značku ®.

Článek 2

Návrh přihlášky ochranné známky

1. Pokud se v rámci činnosti OU v hlavní nebo doplňkové činnosti vyskytnou podmínky, kdy je v jejím zájmu ochrana formou ochranné známky, je příslušné pracoviště (dále „navrhovatel“) oprávněno, resp. povinno předložit Návrh na podání přihlášky ochranné známky (dále jen „návrh“).
2. Návrh na podání přihlášky ochranné známky musí obsahovat formu ochranné známky včetně jejího grafického znázornění, zdůvodnění návrhu a souhlasné stanovisko vedoucího pracovníka na úrovni prorektora, děkana, kvestora nebo vedoucího pracoviště přímo řízeného rektorem, viz. příloha č. 2. Návrh bude zpracován ve dvou vyhotoveních: jedno v písemné podobě a druhé v elektronické podobě.
3. Návrh se podává PRI. PRI předá návrh vedoucímu pro podporu projektů (dále jen „pověřený pracovník OPP“) a pověří ho jeho zpracováním.
4. Pověřený pracovník OPP zkoumá, zda je navržená ochranná známka způsobilá zápisu, zda neobsahuje prvky starší ochranné známky nebo zda neobsahuje prvek, který nemá dostatečnou rozlišovací způsobilost.
5. Pověřený pracovník OPP předloží návrh spolu s výsledky svého zkoumání rektorovi, který rozhodne o podání přihlášky ochranné známky.

Článek 3

Řízení o přihlášce ochranné známky

1. Pověřený pracovník OPP zabezpečí veškeré úkony spojené s podáním přihlášky ochranné známky a jejím zápisem do příslušného rejstříku.
2. Navrhovatel je povinen zajistit potřebnou součinnost.
3. Navrhovatel ponese náklady spojené se zápisem ochranné známky do příslušného rejstříku a s jeho obnovou dle platných předpisů.

Článek 4

Evidence ochranných známek

1. Vlastníkem ochranné známky je OU.
2. Evidenci ochranných známek zapsaných Úřadem vede Oddělení pro podporu projektů Rektorátu OU, tzn. i evidenci majetkovou, jako vyhotovování pohybových dokladů k evidenci ochranných známek, provádění inventarizace apod.

Seznam ochranných známek v majetku OU je uveden v příloze č. 3

3. Originály Sdělení o zápisu ochranné známky do rejstříku ochranných známek a originál Osvědčení o zápisu ochranné známky, o jehož vydání OPP požádá po obdržení Sdělení o zápisu se ukládá na Referátu právní služby spadajícím pod kvestora.

4. OPP a pracoviště, jejichž činnosti se ochranná známka týká, obdrží fotokopii (popř. ověřenou fotokopii) osvědčení.

ČÁST III.

Vztahy k dílům dle autorského zákona

A. Ochrana práv obecně

Článek 1

Dílo, práva autora

1. Univerzita ke své činnosti využívá mimo jiné díla, která jsou chráněná Autorským zákonem (AZ – zák. č. 121/2000 Sb.).

2. Jedná se zejména o díla literární a díla vědecká, fotografická, audiovizuální, kinematografická, kartografická, za dílo dle autorského práva je považován též počítačový program. Soubornými díly jsou např. sborníky, časopisy, výstavy, databáze, počítačové programy atd.

3. Autor je fyzická osoba, která dílo vytvořila. Autorské právo k dílu vzniká autorovi okamžikem, kdy je dílo vyjádřeno v jakékoliv objektivně vnímatelné podobě.

4. Obsahem autorského práva jsou výlučná práva osobnostní a majetková:

- osobnostní práva zahrnují
 - o právo rozhodnout o zveřejnění,
 - o osobovat si autorství,
 - o právo na nedotknutelnost svého díla,
 - o ochranu dílo požívá i po smrti autora.

Tato práva jsou nepřevoditelná a nelze se jich vzdát.

- majetková práva zahrnují
 - o právo autora své dílo užit,
 - o udělit jiné osobě licenční smlouvou oprávnění k výkonu tohoto práva.

Tato práva jsou předmětem dědictví.

Poskytnutím licence autorovi právo nezaniká, pouze má povinnost strpět zásah do práva dílo užit jinou osobou v rozsahu vyplývajícím ze smlouvy.

5. Právem dílo užit je:

- a) právo na rozmnožování díla,
- b) právo na rozšiřování originálu nebo rozmnoženiny díla,
- c) právo na pronájem originálu nebo rozmnoženiny díla,
- d) právo na půjčování originálu nebo rozmnoženiny díla,
- e) právo na vystavování originálu nebo rozmnoženiny díla,
- f) právo na sdělování díla veřejnosti, zejména,
 - právo na provozování díla živě nebo ze záznamu a právo na přenos provozování díla,
 - právo na vysílání díla rozhlasem či televizí,
 - právo na přenos rozhlasového či televizního vysílání díla,

- právo na provozování rozhlasového či televizního vysílání díla.
- Dílo lze užit i jiným způsobem než způsoby uvedenými.

Článek 2 Licence

1. Licenční smlouvou autor poskytuje nabyvateli oprávnění k výkonu práva dílo užit. Ve smlouvě se stanoví, zda může nabyvatel oprávnění užit dílo určitým způsobem nebo všemi známými způsoby, licence může být výhradní nebo nevýhradní.

Licence může být omezena na jednotlivé způsoby užití díla, způsoby užití díla mohou být omezeny rozsahem, zejména co do množství, místa nebo času.

Odměna musí být ve smlouvě dohodnuta, pokud smluvní strany ve smlouvě nesjednají, že se licence poskytuje bezúplatně (musí být výslovně uvedeno).

2. Autorský zákon stanoví výjimky bezúplatné zákonné licence, kdy lze užit dílo bez souhlasu autora. Sem patří zejména citace, tj. právo

- citovat ve svém díle v odůvodněné míře výňatky ze zveřejněných děl jiných autorů,
- zařadit do svého samostatného díla vědeckého, kritického, odborného nebo do díla určeného k vyučovací účelů, pro objasnění jeho obsahu, drobná celá zveřejněná díla,
- užit zveřejněné dílo k přednášce výlučně k účelům vědeckým nebo vyučovacími či k jiným vzdělávacím účelům,

vždy je však nutno uvést jméno autora, název díla a pramen.

Dále sem patří katalogová licence, užití díla umístěného na veřejném prostranství, úřední a zpravodajská licence.

Zákon také stanoví podmínky knihovní licence, tj. určitých práv knihoven, archivů, muzeí, galerií, škol a vysokých škol, týkajících se zhotovení rozmnoženin díla, jeho zpřístupnění a výpůjčky.

Do práva autorského nezasahuje škola nebo školské či vzdělávací zařízení, užije-li nevýdělečně ke své vnitřní potřebě dílo vytvořené studentem ke splnění školních nebo studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu k nim.

Do práva autorského rovněž nezasahuje ten, kdo nevýdělečně užije dílo při školních představeních, v nichž účinkují výlučně žáci, studenti nebo učitelé školy či vzdělávacího zařízení.

3. K zákonnému omezení rozsahu autorových práv k počítačovému programu ve prospěch oprávněného uživatele dochází jestliže:

3.1 Rozmnožuje, překládá, zpracovává, upravuje či jinak mění počítačový program, je-li to potřebné k užití počítačového programu v souladu s jeho určením, včetně opravování chyb programu, není-li dohodnuto jinak.

3.2 Zhotoví si záložní rozmnoženinu počítačového programu, je-li to potřebné pro jeho užívání.

3.3 Zkoumá, studuje nebo zkouší sám nebo jím pověřená osoba fungování počítačového programu za účelem zjištění myšlenek a principů, na nichž je založen kterýkoli prvek počítačového programu, činí-li tak při zavedení, uložení počítačového programu do paměti počítače nebo při jeho zobrazení, provozu či přenosu.

3.4 Rozmnožuje kód nebo překládá jeho formu při rozmnožování počítačového programu nebo při jeho překladu či jiném zpracování, úpravě či jiné změně, a to ať již sám nebo jím pověřená osoba, jsou-li takové rozmnožování nebo překlad nezbytné k získání informací potřebných k dosažení vzájemného funkčního propojení nezávisle vytvořeného počítačového programu

s jinými počítačovými programy, jestliže informace potřebné k dosažení vzájemného funkčního propojení nejsou pro takové osoby jinak snadno dostupné tato činnost se omezuje na ty části počítačového programu, které jsou potřebné k dosažení vzájemného funkčního propojení.

3.5 Za rozmnožování počítačového programu se považuje i zhotovení rozmnoženiny, která je nezbytná k zavedení a uložení počítačového programu do paměti počítače, jakož i pro jeho zobrazení, provoz a přenos.

3.6 Informace získané při činnosti podle odstavce 3.4. nesmějí být poskytnuty jiným osobám ani využity k jiným účelům než k dosažení vzájemného funkčního propojení nezávisle vytvořeného počítačového programu. Dále nesmějí být tyto informace využity ani k vývoji, zhotovení nebo k obchodnímu využití počítačového programu v podstatě podobného v jeho vyjádření nebo k jinému jednání ohrožujícím nebo porušujícím právo autorské.

3.7 Ustanovení odstavce 3.4. a odstavce 3.5. nesmí být vykládána nepřiměřeně na újmu oprávněných zájmů autora ani v rozporu s běžným využíváním počítačového programu.

4. Autorský zákon dále upravuje odlišné vztahy mezi autorem a uživatelem díla, pokud se jedná o díla zaměstnanecká a díla, která se za taková považují, díla školní a díla na objednávku.

B. Uplatnění autorského práva na OU

Článek 1

Povinnosti uživatelů děl podle AZ

1. Pro užívání děl chráněných autorským zákonem na OU je nezbytné, aby OU měla právo dílo užívat.

2. Zaměstnanci OU, kteří při plnění svých pracovních povinností používají příp. jinak přicházejí do styku s díly chráněnými AZ, jsou povinni se přesvědčovat, že jejich užívání je v souladu s tímto zákonem, tj.

- existuje licenční smlouva mezi autorem a OU (část A, Článek 2),
- jedná se o zákonnou licenci dle části A, Článek 1 odst. 5,
- jedná se o:
 - o dílo zaměstnanecké,
 - o o dílo školní,
 - o dílo na objednávku.

Článek 2

Zaměstnanecké dílo

1. Vytvořil-li zaměstnanec-autor ke splnění svých povinností vyplývajících z pracovněprávního vztahu k OU dílo požívající ochranu AZ, jedná se o dílo zaměstnanecké a OU vzniká přímo ze zákona právo vykonávat svým jménem a na svůj účet autorova majetková práva k tomuto dílu.

2. Příslušní vedoucí zaměstnanci jsou povinni zajistit v rámci pracovních smluv, dohod o pracovní činnosti, dohod o provedení práce nebo jiným způsobem např. popisem pracovní náplně, písemným pokynem nebo zadáním úkolu, schopnost zaměstnavatele prokázat a doložit, že jde o zaměstnanecké dílo, tj. dílo ke splnění povinností vyplývajících z pracovního poměru, že

zaměstnanec plnil takové tvůrčí úkoly. Jedná se např. o programátory, audiovizuální techniky apod. Může se rovněž jednat o pracovní úkol vyplývající ze zapojení do vědecko-výzkumné činnosti, doplňkové činnosti apod. v rámci jednotlivých smluv.

3. U zaměstnanců, kteří nemají popis pracovní činnosti a z pracovní smlouvy tvůrčí činnost výslovně nevyplývá, lze uplatňovat práva zaměstnavatele k jimi vyhotoveným dílům, pouze v případě, že jim takový úkol byl uložen písemným pokynem nadřízeného zaměstnance. V případě pochybnosti, zda lze takový úkol uložit nadřízeným zaměstnancem, je oprávněn rozhodnout zaměstnanec oprávněný k uzavírání pracovních smluv (rektor, děkan, kvestor).

4. Nelze-li prokázat, že dílo bylo vytvořeno ke splnění povinností z pracovněprávního vztahu, nejedná se o zaměstnanecké dílo a musí být vůči autorům postupováno podle obecné úpravy.

5. Výkon práv k zaměstnaneckému dílu spočívá:

5.1 OU může dílo zveřejnit, upravit, zpracovat včetně překladu, spojit s jiným dílem, zařadit do díla souborného i uvádět na veřejnost pod jménem OU.

5.2 Dále může dokončit nehotové zaměstnanecké dílo pro případ, že bude autor přes výzvu k dodatečnému plnění v prodloužení s vytvořením zaměstnaneckého díla anebo zanikne-li jeho závazek dokončit takové dílo pro nemožnost plnění nebo smrtí.

5.3 Autor zaměstnaneckého díla má vůči OU právo na přiměřenou dodatečnou odměnu, jestliže se mzda nebo jiná odměna dostane do zjevného nepoměru k zisku z využití práv k zaměstnaneckému dílu.

5.4 Úpravu vztahů mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem dle bodu 5.1 až 5.3 lze smlouvou sjednat odchylně, tj. např., že zaměstnanec-autor může dílo vydat vlastním nákladem nebo zaměstnavatel poskytne zaměstnanci-autorovi licenci s právem poskytovat podlicence apod.

5.5 Pokud OU majetková práva k zaměstnaneckému dílu nevykonává vůbec, nebo je vykonává nedostatečně, má autor právo požádat, aby mu zaměstnavatel udělil licenci za obvyklých podmínek, pokud na straně zaměstnavatele neexistuje závažný důvod pro její odmítnutí.

6. Povinnosti vedoucích zaměstnanců:

6.1 Vedoucí zaměstnanci jsou povinni sledovat vznik zaměstnaneckých děl na jimi řízených pracovištích univerzity a dbát, aby byla vůči ním řádně vykonávána majetková práva.

6.2 Vedoucí zaměstnanci pracovišť, na kterých vznikla zaměstnanecká díla, ocení toto dílo vlastními náklady, tj. náklady na spotřebovaný materiál, služby, mzdové náklady, subdodávky, atd. Neodkladně vystaví vnitrofakturu, kterou předají Ekonomickému útvaru Rektorátu OU. EÚ - odd. majetku a inventarizace vystaví „Protokol o zařazení majetku do užívání ...“ a zašle jej na pracoviště k potvrzení. Na protokolu se uvede, že se jedná o zaměstnanecké dílo.

6.3 Pracoviště, v jejichž evidenci jsou vedena zaměstnanecká díla, jsou povinna je podle jejich charakteru a zaměření nabízet k využití jiným pracovištím univerzity a vyhledávat možnosti využití ke komerčním účelům.

7. Charakteristiky některých zaměstnaneckých děl:

7.1 Jako zaměstnanecká díla na univerzitě připadají do úvahy zejména: počítačové programy, skripta, sborníky příp. jiné publikace, přednáškové texty, audiovizuální díla atd.

7.2 Charakteristika počítačového programu: je-li jedinečným výsledkem tvůrčí činnosti autora nebo je-li původní v tom smyslu, že je znakovým vlastním duševním výtvořem, je chráněn AZ jako dílo literární bez ohledu na formu jeho vyjádření, včetně přípravných koncepčních materiálů.

Předmětem ochrany je především vnitřní struktura počítačového programu tvořící jeho kostru a sestávající ze zvolené posloupnosti příkazů a organizace modulů a dále způsobu komunikace programu s uživatelem (způsob zobrazení informací na obrazovce). Myšlenky a principy, které jsou podkladem kteréhokoliv prvku počítačového programu (algoritmus, vývojový diagram, programovací jazyk aj.) nejsou chráněny AZ. (Z Komentáře k AZ, Linde Praha a.s. 2005)

Autorem počítačového programu může být jednotlivec nebo se může jednat o dílo spoluautorů, spojení děl, dílo kolektivní příp. též dílo souborné.

Omezení rozsahu autorových práv k počítačovému programu je uveden v části A, Článek 2 odst. 3.

7.3 Charakteristika audiovizuálního díla: jedná se pouze o takový sled obrazů, doplněný či nedoplněný zvukem, který naplňuje znaky autorského díla, tzn. vzniká autorským zpracováním a uspořádáním děl a jiných složek audiovizuálně užitých. Pokud sled obrazů takové znaky postrádá, nejde o audiovizuální dílo (např. dokumentární záznam, technický záznam, záznam akce, sportovního utkání a jiné sledy obrazů, u kterých nepůjde o výsledek jedinečné tvůrčí činnosti, ale pouze o záznamové techniky či pouhé řemeslné dovednosti postrádající jedinečnost, záznamy přímých přenosů nejsou standardně záznamy audiovizuálních děl).

Ke zpracování a ke spojení děl či jejich zařazení do souboru je vždy nutný souhlas autora.

8. Celoškolský seznam zaměstnaneckých děl obsahující jejich název, zaměření, pracoviště, kde je dílo evidováno příp. další potřebné informace tvoří přílohu č. 4 této směrnice. Informace o zaměstnaneckých dílech budou do přílohy vkládány EÚ – odd. evidence majetku a inventarizace 1x ročně k datu roční účetní závěrky.

Článek 3

Dílo vytvořené na objednávku

1. Pokud si OU nechá na objednávku vytvořit díla, považují se tato za zaměstnanecká díla podle autorského zákona, jedná-li se o počítačové programy, databáze, kartografická díla a díla kolektivní.

2. Uvedený postup platí i opačně v případě, kdy si třetí osoba nechá naší univerzitou vytvořit na objednávku dílo-počítačový program, databázi, kartografické dílo nebo dílo kolektivní např. v rámci doplňkové činnosti.

3. Ostatní díla vytvořená na objednávku (na základě smlouvy o dílo) může OU užít pouze k účelu, který vyplývá ze smlouvy. Nad jeho rámec lze užít pouze na základě licenční smlouvy.

Článek 4

Školní dílo

1. Školním dílem je dílo požívající ochranu autorského zákona vytvořené studentem ke splnění jeho studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu k OU. Jedná se zejména o práce diplomové, bakalářské, seminární a obdobné, počítačové programy apod.

2. K přechodu majetkových práv na univerzitu přímo ze zákona nedochází.

3. Univerzita má ze zákona právo užít školní dílo nevýdělečně ke své vnitřní potřebě.

4. Univerzita má právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla za obvyklých podmínek (viz část A, Článek 2)

5. Odpírá-li student-autor bez závažného důvodu udělit svolení k užívání díla (poskytnout licenci), může se univerzita domáhat u soudu, který může svým rozhodnutím nahradit chybějící projev vůle autora.

6. Pokud nedojde mezi univerzitou a studentem-autorem k jiné dohodě, může student-autor své dílo užívat nebo poskytnout licenci někomu jinému. Nesmí to však být v rozporu s oprávněnými zájmy univerzity.

7. Jestliže studentu-autorovi školního díla vzniknou z užívání díla či poskytnutí licence příjmy, je univerzita oprávněna požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které jí vznikly na vytvoření díla. Je však nutno přihlédnout k výši příp. výdělků dosažených univerzitou z užití díla.

Článek 5

Součinnost právního útvaru

1. Referát právní služby Rektorátu OU poskytne na požádání podrobnější výklad autorského zákona, příp. připraví licenční smlouvy nebo smlouvy na vytvoření díla na objednávku.

ČÁST IV.

Povinnost mlčenlivosti a obchodní tajemství

1. Původce je povinen zachovávat mlčenlivost o informacích týkajících se jím v rámci plnění pracovních úkolů pro OU vytvořeném předmětu průmyslového vlastnictví. Této povinnosti je zproštěn až po zveřejnění přihlášky předmětu průmyslového vlastnictví ve Věstníku Úřadu. V případě, že se práva k příslušnému předmětu průmyslového vlastnictví nezapisují do žádné evidence a tudíž nedochází ke zveřejnění přihlášky, může původce povinnosti mlčenlivosti ve smyslu tohoto odstavce zprostit pouze pověřený pracovník OPP. Povinnosti dle platných zákonů České republiky zůstávají nedotčeny.

2. Rozhodne-li komise ve smyslu této směrnice, že bude uplatněno právo na předmět průmyslového vlastnictví, je původce povinen, až do zveřejnění přihlášky předmětu průmyslového vlastnictví ve Věstníku Úřadu, předkládat všechny rukopisy publikací, zpráv, anotace přednášek a ostatní sdělení (ať již v písemné či elektronické formě), jichž je autorem nebo spoluautorem, a která se týkají předmětu průmyslového vlastnictví, pověřenému pracovníkovi OPP k posouzení. Platí, že zveřejnění stejně jako jakákoliv jiná forma zpřístupnění takovýchto materiálů širšímu okruhu osob jsou možná až po vydání písemného souhlasu pověřeného pracovníka OPP. Vydá-li pověřený pracovník OPP zamítavé rozhodnutí, není autor materiálů, kterých se toto rozhodnutí týká, oprávněn tyto zveřejnit ani jinak volně zpřístupnit do doby, než dojde ke zveřejnění přihlášky předmětu průmyslového vlastnictví.

3. Obchodním tajemstvím se pro účely této směrnice a v souladu s ustanovením § 17 obchodního zákoníku rozumí zejména tyto k OU se vztahující skutečnosti obchodní, výrobní nebo technické povahy:

- a) projekt výzkumu, vývoje nebo technického rozvoje,
- b) podnikový vynález nebo jiné podnikové technické řešení, zaměstnanecký (podnikový) průmyslový vzor či jiný takový předmět průmyslového vlastnictví bez ohledu na jeho

způsobilost k zápisu do příslušného rejstříku, stejně jako zlepšovací návrh, zaměstnanecký počítačový program, fotografie nebo databáze; též zdrojový text zaměstnaneckého počítačového programu a dále pak jakékoliv další skutečnosti nebo informace, které jako obchodní tajemství OU označí k tomu pověřená osoba,

c) přihláška předmětu průmyslového vlastnictví k zápisu do příslušného veřejného rejstříku, včetně příloh a podkladů,

d) zásady licenční politiky ve věcech práv průmyslového nebo jiného duševního vlastnictví, jakož i zásady jiné smluvní politiky,

e) prototyp, trojrozměrný model, vzorek nebo ukázka či zkouška služby,

f) návod výroby výrobku nebo poskytování služeb,

g) technická zpráva k výrobkům, službám, přístrojům, výsledkům vědy, výzkumu nebo vývoje, včetně zprávy laboratorní a výsledky typizační a normalizační činnosti,

h) konstrukční, technologická nebo jiná výrobně technická dokumentace, jako např. konstrukční výkres, kusovník, specifikace dílů, technologický postup, receptura apod., nemá-li povahu průvodní dokumentace obchodně technické,

i) projektová, inženýrská, průzkumová nebo konzultační dokumentace, nemá-li povahu průvodní dokumentace obchodně technické,

j) zásady technické nebo obchodní pomoci při zavádění nebo jiném uplatňování technologie,

k) obsah obchodního nebo technického spisu,

l) podnikatelský záměr, obchodní nebo výrobní plán, obchodní nebo reklamní strategie,

m) projekt sloučení, splynutí, rozdělení nebo přeměny zaměstnavatele nebo jeho podniku, jakož i posudky a zprávy znalců a jiných osob, které s tím souvisejí.

4. Ochrana obchodního tajemství OU ve smyslu tohoto článku platí bez ohledu na to, je-li příslušná skutečnost označena slovy „obchodní tajemství“ nebo jiným podobným označením. Platí však, že skutečnosti, které jsou obchodním tajemstvím a zároveň nelze tento jejich charakter dovodit z povahy věci nebo z jiných okolností, musí být vhodně označeny.

5. Osoby oprávněné ke styku s obchodním tajemstvím OU stanoví rektor podle okolností, povahy, druhu a účelu obchodního tajemství. Rektorem pověřený zaměstnanec vede přehled těchto osob za účelem ochrany obchodního tajemství.

6. Z povahy obchodního tajemství pro zaměstnance OU vyplývá povinnost mlčenlivosti o obchodním tajemství OU, když výjimkou je pouze případ, kdy bude zaměstnanec ze strany OU povinnosti mlčenlivosti zproštěn. Povinnosti stanovené zaměstnanci OU platným právním řádem České republiky nejsou dotčeny.

7. Povinnost mlčenlivosti dle předchozích ustanovení tohoto článku se vztahuje též na zákaz zveřejnění obchodního tajemství obsahem zveřejněného nebo ke zveřejnění nabídnutého literárního, jiného uměleckého nebo vědeckého díla, jehož je zaměstnanec OU autorem, bez ohledu na to, jde-li o zaměstnanecké dílo. Tentýž zákaz platí i pro zveřejnění obchodního tajemství nakládáním s vynálezem nebo zlepšovacím návrhem.

8. Předměty, které obsahují skutečnosti, jež jsou obchodním tajemstvím zaměstnavatele, je zakázáno jakýmkoliv způsobem rozmnožovat včetně rozmnožování elektronického, a to i na dálku a včetně ručního opisu. Zakáz rozmnožování se týká i zakazu pořizování fotografií a napodobenin těchto předmětů. Výjimkou je pouze případ, kdy s obchodním tajemstvím popsaným způsobem nakládá osoba k tomu oprávněná, a to v rozsahu, v jakém to je nezbytné k výkonu její funkce nebo zaměstnání.

9. Jednání, které může ohrozit obchodní tajemství, je zakázáno. Tímto jednáním se rozumí například:

- uložení obchodního tajemství do paměti počítače připojeného k telekomunikační síti včetně takové sítě pouze vnitřní (vnitropodnikové),
- ponechání třetí osoby o samotě v prostorách zaměstnavatele, kde je umístěno obchodní tajemství,
- ponechání věci, která obsahuje nebo vyjadřuje obchodní tajemství, na pracovním stole bez náležitého dohledu nebo po pracovní době,
- práce s obchodním tajemstvím doma nebo mimo určené pracoviště, nestanoví-li zaměstnavatel jinak.

ČÁST V. Informace o právní úpravě

Mezi prameny práva, které upravují oblast vztahů, jichž se týká tato směrnice, patří na národní úrovni zejména:

Zákon č. 14/1993 Sb., o opatřeních na ochranu průmyslového vlastnictví, v platném znění

Zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, v platném znění (s účinky od 1. 4. 2004)

Zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení, v platném znění

Zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích, v platném znění

Zákon č. 206/2000 Sb., o ochraně biotechnologických vynálezů, v platném znění

Zákon č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech, v platném znění

Zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů, v platném znění

Zákon č. 529/1991 Sb., o ochraně topografií polovodičových výrobků, v platném znění

Zákon č. 474/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění

Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích - výňatek (§ 1-14, příloha část XI) v platném znění

Zákon č. 417/2004 Sb., o patentových zástupcích, v platném znění

Zákon č. 173/2002 Sb., o poplatcích za udržování patentů a dodatkových ochranných osvědčení pro léčiva a pro přípravky na ochranu rostlin a o změně některých zákonů

Zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů

Vyhláška č. 550/1990 Sb., o řízení ve věcech vynálezů a průmyslových vzorů, v platném znění

Vyhláška č. 97/2004 Sb., k provedení zákona o ochranných známkách v platném znění (s účinky od 1. 4. 2004)

Mezi prameny práva, které upravují oblast vztahů, jichž se týká tato směrnice, patří na mezinárodní úrovni zejména:

Úmluva o zřízení Světové organizace duševního vlastnictví podepsaná ve Stockholmu dne 14. 7. 1967, změněná dne 2. 10. 1979 (vyhl. č. 69/1975 Sb. ve znění vyhl. č. 80/1985 Sb.)

Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví (Pařížská unijní úmluva) ze dne 20. 3. 1883, revidovaná v Bruselu dne 14. 12. 1900, ve Washingtonu dne 2. 6. 1911, ve Haagu dne 6. 11. 1925, v Londýně dne 2. 6. 1934, v Lisabonu dne 31. 10. 1958 a ve Stockholmu dne 14. 7. 1967 a změněná dne 2. 10. 1979 (vyhl. č. 64/1967 Sb., ve znění vyhl. č. 81/1985 Sb.)

Madridská dohoda o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek ze dne 14. 4. 1891, revidovaná v Bruselu dne 14. 12. 1900, ve Washingtonu dne 2. 6. 1911, v Haagu dne 6. 11. 1925, v Londýně dne 2. 6. 1934, v Nice dne 15. 6. 1957 a ve Stockholmu dne 14. 7. 1967 a změněná v roce 1979 (vyhl. č. 65/1975 Sb., ve znění vyhl. č. 78/1985 Sb.)

Protokol k Madridské dohodě o mezinárodním zápisu ochranných známek sjednaný v Madridu dne 27. 6. 1989 (sděl. č. 248/1996 Sb.)

Smlouva o známkovém právu (TLT) sjednaná v Ženevě dne 27. 10. 1994 (sděl. č. 199/1996 Sb.)

Smlouva o patentové spolupráci (PCT) přijatá ve Washingtonu dne 19. 6. 1970, změněná dne 28. 9. 1979, dne 3. 2. 1984 a dne 3. 10. 2001 (sděl. č. 296/1991 Sb. ve znění pozdějších změn)

Lisabonská dohoda na ochranu označení původu a o jejich mezinárodním zápisu ze dne 31. 10. 1958, revidovaná ve Stockholmu dne 14. 7. 1967, změněná dne 28. 9. 1979 (vyhl. č. 67/1975 Sb., ve znění vyhl. č. 79/1985 Sb.)

Niceská dohoda o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. 6. 1957, revidovaná ve Stockholmu dne 14. 7. 1967 a v Ženevě dne 13. 5. 1977, změněná dne 2. 10. 1979 (vyhl. č. 118/1979 Sb., ve znění vyhl. č. 77/1985 Sb.)

Budapeštská smlouva o mezinárodním uznávání uložení mikroorganismů k účelům patentového třídění přijatá na Budapeštské diplomatické konferenci dne 28. 4. 1979, změněná v roce 1980 (vyhl. č. 212/1989 Sb.)

Štrasburská dohoda o mezinárodním patentovém třídění ze dne 24. 3. 1971, změněná dne 28. 9. 1979 (vyhl. č. 110/1978 Sb., ve znění vyhl. č. 86/1985 Sb.)

Locarnská dohoda o zřízení mezinárodního třídění průmyslových vzorů a modelů podepsaná v Locarnu dne 8. 10. 1968 a změněná dne 28. 9. 1979 (vyhl. č. 28/1981 Sb., ve znění vyhl. č. 85/1985 Sb.)

Haagská dohoda o mezinárodním přihlašování průmyslových vzorů a modelů ze dne 6. 11. 1925, revidovaná v Londýně dne 2. 6. 1934 a v Haagu dne 28. 11. 1960 (Česká republika není smluvní stranou)

Ženevský akt Haagské dohody o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů přijatý v Ženevě dne 2. 7. 1999 (Česká republika není smluvní stranou)

Vídeňská dohoda o zřízení mezinárodního třídění obrazových prvků ochranných známek přijatá ve Vídni dne 12. 6. 1973 a doplněná dne 1. 10. 1985 (Česká republika není smluvní stranou)

Evropská patentová úmluva (EPC)

Dohoda o zřízení Světové obchodní organizace (WTO), uveřejněna pod č. 191/1995 Sb.

Právo Evropských společenství

ČÁST VI.
Závěrečná ustanovení

Kontrolou dodržování této směrnice pověřuji prorektora pro rozvoj a informatizaci.

Směrnice nabývá platnosti a účinnosti dnem vydání.

prof. RNDr. Jiří Močkoř, DrSc., v. r.
rektor

Zpracoval: Ing. Jan Lenert, vedoucí ekonomického útvaru
Ing. Renáta Koniuchová

Rozdělovník: všechna pracoviště OU, Portál OU

Přílohy:

- Příloha č. 1 - Oznámení o vytvoření předmětu průmyslového vlastnictví
- Příloha č. 2 - Návrh na podání přihlášky ochranné známky
- Příloha č. 3 - Seznam ochranných známek v majetku OU
- Příloha č. 4 – Vzor autorské smlouvy
- Příloha č. 5 – Seznam zaměstnaneckých děl